

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121573028
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6121573028.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, proti žalovanému: Z. G., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, štátny občan SR, právne zast. A|K|K|L advokáti s.r.o., so sídlom Grosslingová 50, Bratislava, IČO: 50 666 622, o zaplatenie 11.268,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.316,52 Eur **z a s t a v u j e**.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,66 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 13.12.2021 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 11.267,55 Eur spolu s úrokom vyčísleným vo výške 325,90 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.267,55 Eur od 12.11.2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 24.04.2020 Úverovú zmluvu č. 1004021532, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti žalobcu. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 12.410,-Eur zo strany žalobcu žalovanému, ktorý sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 219,42 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca dňa 27.10.2021 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 12.11.2021 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 12.11.2021 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozorením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 3.311,30 Eur. Dlž žalovaného vo výške 11.593,45 Eur pozostáva zo súčtu istiny vo výške 146,01 Eur (predstavuje istinu 14.-17. splátky spolu vo

výške 146,01 Eur), úroku vo výške 325,90 Eur (predstavuje úrok 14.-17. splátky spolu vo výške 325,90 Eur) a zosplatená istina 11.121,54 Eur (predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 18.-96. splátky spolu vo výške 11.121,54 Eur).

3. Okresný súd v Banskej Bystrici rozhodol vydaním platobného rozkazu č. k. 39Up/1503/2021 zo dňa 04.01.2022, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedol, že žalobca nevykonal úkony nevyhnutné pre riadne a platné zosplatenie úveru, ktorý žalovanému poskytol - z uvedeného dôvodu nemožno úver považovať za zosplatený a žalobca sa nemôže voči žalovanému domáhať úhrady sumy nad rámec dohodnutých splatných a neuhradených splátok. Žalobca sa teda podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáha úhrady ešte nesplateného resp. ani neexistujúceho záväzku. Medzi žalobcom a žalovaným nie je sporné, že právny vzťah, ktorý medzi nimi vznikol je spotrebiteľským právnym vzťahom. Poukázal na znenie ust. § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 404/1964 Zb. Občiansky zákonník a uviedol, že predtým, ako dôjde k zosplateniu úveru veriteľom, vyžaduje sa, aby veriteľ upozornil dlžníka na možnosť zosplatenia úveru. Tým sa má zabezpečiť, aby dlžník, pokiaľ je to v jeho schopnostiach, doplatil dlžnú čiastku a uhradil dlžnú sumu. Je zrejmé, že nestačí pred zosplatením úveru iba upozorniť dlžníka na omeškania, ale je nutné, aby veriteľ upozornil dlžníka aj na možnosť zosplatenia úveru. Žalobca však žalovaného neupozornil na možnosť zosplatenia úveru, preto ani nemohol úver platne zosplatiť, teda žalovanému nevznikla povinnosť uhradiť žalobcovi žiadnu sumu nad rámec dohodnutých splátok. Žalobca v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu ani netvrdí, že by postupoval tak, ako mu to zákon ukladá. Žalobca predložil súdu iba listinu datovanú dňom 27.10.2021 označenú ako „Výzva k splateniu celého úveru“, avšak v tejto listine (ani v žiadnej inej) neupozorňuje žalovaného na možnosť zosplatenia úveru, ale prístupuje priamo k zosplateniu úveru a vyzýva žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní. Žalobca namiesto toho, aby žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru a následne po uplynutí lehoty 15 dní úver zosplatiť, žalobca úver priamo zosplatiť a poskytol žalovanému lehotu 15 dní na plnenie celého „zosplateného“ úveru. Žalobca teda nepostupoval v súlade so zákonom a úver nemožno považovať za zosplatený. Pokiaľ aj je vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu „dohodnuté“, že žalobca môže úver zosplatiť aj bez predchádzajúceho upozornenia, takéto dojednanie je s ohľadom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. Žalovaný poukázal aj na to, že žalovaný mal v čase uzatvorenia úverovej zmluvy 72 rokov a jeho jediným príjmom bol starobný dôchodok vo výške cca 600,-Eur. Žalobca nemá ani žiadny relevantný majetok a býva v dome, ktorý vlastní jeho syn. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle uzatvorenej zmluvy žalovaný je povinný spotrebovať o niečo viac ako 1/3 svojho mesačného príjmu na splátky úveru. V zmysle príslušnej zmluvy o úvere bolo dohodnutých 96 takýchto splátok. Žalovaný poukázal na povinnosť žalobcu pred uzatvorením zmluvy „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Žalobca nijako neskúmal výdavkovú stránku žalovaného (t.j. neskúmal jeho mesačné náklady ani existenciu jeho prípadných ďalších záväzkov). Táto skutočnosť sama o sebe spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ani minimálne neoveril, či sú tvrdenia žalovaného pravdivé. Napríklad v úverovej zmluve sa uvádza, že žalovaný býva vo vlastnom dome - toto nie je pravda, žalovaný býva v dome, ktorý patrí jeho synovi. Vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca dospel k záveru, že 72 ročný dôchodca s príjmom cca 600 Eur bude spôsobilý splácať počas 8 nasledujúcich rokov sumu 219 Eur mesačne. Žalobca nijako neskúmal, aké sú výdaje žalovaného a či žalovaný naozaj bude schopný príslušnú mesačnú splátku uhrádzať. Preto aj so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 2 v súvislosti s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné príslušný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a tiež za úver, pri ktorom žalobca nemôže vyžadovať jeho jednorazové splatenie - z uvedeného dôvodu sa žalobca nemôže domáhať úhrady sumy nad rámec dohodnutých splátok. V príslušnej úverovej zmluve nie sú uvedené „predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“ v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. a preto s ohľadom na § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu poukázal na výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 17.07.2021 a upozornil ho na možnosť zosplatenia budúcich splátok. Strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením zo dňa 27.10.2021 bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Tvrdenia ohľadne veku žalovaného žalobca nemôže akceptovať s ohľadom na zákaz diskriminácie

spotrebiteľov pre vek a poukázal na ust. § 4 ods. 3) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v spojitosti s ust. § 2 ods. 1) zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní. V úverovej zmluve bod 11. až 26. sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3.311,30 Eur, a teda sa javí, že v čase poskytnutia úveru bola bonita žalovaného v poriadku. Zároveň predložil listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného: 1. Interný dokument o posúdení bonity, 2. Úverová správa z registrov dlžníkov, 3. Výpis z bankového účtu za účelom preukázania príjmu a výdavkov. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený úver bol poskytnutý na refinancovanie iných dlhov žalovaného. Ďalej žalobca poukázal na to, že predpoklady pre výpočet RPMN uviedol na strane 2. zmluvy ako - „RPMN bola vypočítaná s dátumom poskytnutia 14.05.2020.“ Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa na výzvu súdu navrhoval pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, bola predmetná vec Okresným súdom Banská Bystrica postúpená na Okresný súd Žilina dňa 09.02.2022.

7. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 04.03.2022 vo vzťahu k procesu zosplatnenia úveru uviedol, že zákon vyžaduje splnenie týchto podmienok: - aby veriteľ upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru, - aby úver zosplatnil v lehote najskôr 15 odo dňa doručenia oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi, - aby úver zosplatnil „najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Žalobca uvádza, že žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia úveru listinou z 17.07.2021, ktorá mala byť žalovanému doručená (podľa priloženého podacieho hárku) dňa 23.07.2021. Zosplatnenie následne vykonal listinou zo dňa 27.10.2021, ktorá mala byť žalovanému doručená (podľa priloženého podacieho hárku) dňa 02.11.2021. Žalovaný sa prvý krát dostal do omeškania s úhradou dlhu dňa 16.03.2021 (splátka splatná dňa 15.01.2021 bola uhradená skôr, nakoľko žalovaný už 01.07.2021 a 09.07.2021 uhradil dve splátky namiesto jednej. Dôvodom pre zosplatnenie úveru by teda mohlo byť neuhradenie splátky splatnej 15.03.2021 - toto sa však v listine z 17.07.2021, ktorou žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, neuvádza, teda dotknutú listinu nemožno považovať za takú, s ktorou by bolo spojené oprávnenie žalobcu neskôr, po uplynutí trojmesačnej lehoty, zosplatniť úver (keďže v listine sa neuvádza, ktorá splátka má byť po splatnosti a, teda neuhradenie ktorej je dôvodom pre upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru, podľa názoru žalovaného je toto upozornenie neplatné a nemá následky podľa 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Navyše v zmysle 565 môže veriteľ zosplatiť úver iba do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky po upozornení na možnosť zosplatnenia úveru. Žalovanému bolo upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru doručené 23.07.2021 a zosplatnenie úveru dňa 02.11.2021, medzitým žalovaný uhradil splátky splatné dňa 15.04., 15.05., 15.06., 15.07 a 15.08.2021. Teda ani tu nebola splnená zákonná podmienka podľa §565 Občianskeho zákonníka, a teda zosplatnenie úveru je neplatné. V ďalšom žalovaný zotrval na tom, že žalobca nespĺnil riadne svoju zákonnú povinnosť týkajúcu sa preverenia bonity (potenciálneho) dlžníka, ktoré nemôže byť iba formálne, ale (potenciálny) veriteľ musí vykonať skutočné hodnotenie spôsobilosti (potenciálneho) dlžníka splácať úver. Žalobca si neoveril ani len skutočnosť, že žalovaný nie je vlastníkom domu, ako je to uvedené v úverovej zmluve. Je zrejmé, že žalobca pomery žalovaného neskúmal, resp. ak ich skúmal, tak iba formálne. Zároveň už pri zbežnom pohľade na predložené výpisy z účtu žalovaného za 3 mesiace je zrejmé, že počas celých troch mesiacov bol na dotknutom účte žalovaného záporný stav, teda žalovaný bol „v mínuse“. Ako z toho žalobca usúdil, že žalovaný bude schopný splácať úver, nie je zrejmé. Žalovaný dal do pozornosti rozsudok Okresného súdu Prešov z 26.09.2019 a rozsudok Nejvyššieho správneho soudu zo dňa 01.04.2015, čj. 1 As 30/2015 - 39. Žalobca vôbec neskúmal výdavkovú stránku žalovaného, nezohľadnil dostatočne resp. nepreveril ani údaje, ktorú mu poskytol žalovaný, ale uspokojil sa s tým, že žalovaný má výdavky 210,20 Eur. Z listín predložených žalobcom je však zrejmé, že hodnovernosť tejto sumy takisto neskúmal. Zo žalobcom predložených výpisov z účtu za mesiace 01/2020, 02/2020 a 03/2020 je zrejmé, že výdavky žalovaného boli určite vyššie ako 210,20 Eur mesačne; žalovaný poukázal len na výbery najvyšších súm: január: výber kartou v celkovej sume 300 Eur (dňa 11.01.2020 3x výber, a to 150+100+50 Eur), február: výber kartou v celkovej sume 1.260 Eur (v dňoch 11.02-20.02.2020), marec: výber kartou v celkovej sume 290 Eur (dňa 11.03.2020 3x výber, a to 100+40+150 Eur). Žalobca očividne nijako nezisťoval, na aký účel boli tieto sumy použité. Už tohto je zrejmé, že bežné výdavky žalovaného sú výrazne vyššie ako suma 210,20 Eur, teda údajný „vankúš“ 152,72 Eur zistený žalobcom nie je reálny. Vo vzťahu k veku žalovaného, skutočnosť, že tento je vo vyššom veku sama o sebe naozaj nie je dôvodom na neposkytnutie úveru, avšak z pohľadu schopnosti splácať úver je to jeden z rizikových faktorov (napríklad v dôsledku zvýšených nákladov na zdravotnú starostlivosť). Po zohľadnení

súvisiacich faktorov (napr. je takmer vylúčené, že majetok dlžníka sa bude zhodnocovať a jeho príjem rásť) považoval predstavu, že dôchodca s príjmom necelých 600,-Eur bude schopný splácať počas 8 rokov každý mesiac sumu 219 Eur za mimoriadne odvážnu. Žalovaný mal za to, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou vyžadovanou § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a túto svoju povinnosť porušil hrubým spôsobom. Žalobca (ako osoba s povolením na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20 a § 20a zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch) nesplnil ani svoje povinnosti podľa § 7 ods. 19 a nasl. uvedeného zákona (rozhodnutie NBS č. ODB-6053/2015-6. Uvedené má za následok nemožnosť vyžadovať jednorazové splatenie úveru, ako aj to, že úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 uvedeného zákona). Čo sa týka predpokladov pre výpočet RPMN, tieto v zmluve nie sú uvedené. Nejde len o to, že nie je uvedený vzorec, ale nie sú uvedené ani jednotlivé predpoklady (premenné), ktoré sú uvedené v prílohe č. 2 zákona. Navyše RPMN uvedená v úverovej zmluve nie je správna a je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Podľa kalkulačky pre výpočet RPMN dostupnej na webovej stránke <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka> RPMN pri dotknutom úvere je 15,55 %. V úverovej zmluve sa uvádza, že RPMN je vo výške 15,5 %. Podľa prílohy č. 2, časti I) poznámky pod písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslice na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden.“ V úverovej zmluve teda malo byť uvedené, že RPMN je 15,55% alebo že RPMN je 15,5%. Nakoľko v úverovej zmluve je uvedené, že RPMN je 15,5%, je zrejmé, že RPMN je uvedená v neprospech spotrebiteľa, ktorá skutočnosť je sama o sebe dôvodom, aby sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov (§ 7 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch).

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 09.03.2023. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 02.03.2023. Zároveň žalobca predložil listinu zo Slovenskej pošty ako potvrdenie, že výzva pred zosplatnením bola žalovanému doručená, čím sa dostala do sféry jeho vplyvu. Žalobca zároveň uviedol, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, aké náležitosti má mať výzva pred zosplatnením a preto je výlučne na žalobcovi ako je výzva pred zosplatnením formulovaná. Z listiny s názvom „Výpis čerpania splátok a úhrad“ je zjavné, že žalovaný neuhradzoval splátky v súlade s predpisom splátok. Splátka 10., 11. v poradí nebola uhradená, na základe ktorých žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru.

9. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 01.03.2023 uviedol a predložil súdu doklad o platbách vykonaných žalovaným od 08.01.2021 do 27.02.2023. Žalovaný je a v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bol človek vyššieho veku a podlomeného zdravia, ide o veľmi jednoduchého človeka, ktorý aj vzhľadom na vek a zdravotný stav nemohol posúdiť, akú finančnú záťaž na seba berie a do akej miery bude schopný túto znášať, čo by žalobca musel zistiť pri prvom pohľade, ak by skutočne mal záujem skúmať jeho skutočnú spôsobilosť splácať poskytnutý úver. Predložil aj lekársku správu o žalovanom z r. 2022, podľa ktorej trpí psychiatrickou diagnózou znižujúcou mieru jeho chápania a rozumových schopností, pričom ťažko skonštatovať, že by uvedená diagnóza nemala vplyv v čase uzatvárania zmluvy na jeho schopnosť objektívne zväziť potrebu vziať si úver vo výške viac ako 12.000,-Eur a tento splácať. Nemožno konštatovať, že žalovaný si neuvedomoval, že si berie úver, avšak možno spochybňovať, či naozaj riadne posúdil svoju schopnosť ho celý uhradiť. Práve pre takéto prípady má veriteľ sám povinnosť skúmať spôsobilosť dlžníka splácať poskytnutý úver, čo veriteľ zanedbal. O tom, že si žalovaný vzal úver, nevedela ani jeho rodina. Po tom, ako to zistil syn žalovaného, dohliada a zabezpečuje, aby úver bol pravidelne splácaný.

10. Žalobca v reakcii na uvedené vyjadrenie žalovaného doručil súdu dňa 02.03.2023 podanie, ktorým vzal čiastočne späť žalobu o zaplatenie sumy 1.316,52 Eur a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil, pričom poukázal na platby vykonané žalovaným - dňa 27.02.2023 v výške 658,26 Eur, dňa 09.02.2023 vo výške 219,42 Eur, dňa 09.01.2022 vo výške 219,42 Eur a dňa 09.12.2022 vo výške 219,42 Eur.

11. Na pojednávaní konanom dňa 09.03.2023 súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na doterajších tvrdeniach. Osobitne zdôraznil skutočnosť, že nemohlo dôjsť k predčasnému zosplatneniu úveru, nakoľko žalobca nepostupoval v súlade s § 565, s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže neoznačil splátku omeškania s úhradou, ktoré malo byť dôvodom zosplatnenia úveru, ani nedodrжал lehoty stanovené v príslušnom zákonnom ustanovení. Výška RPMN je uvedená nesprávne, v zmluve mala byť uvedená

vo výške 15,6 %. Samotná táto skutočnosť bez ďalšieho spôsobuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov - § 9 ods. 2 písm. g) v súvislosti s § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca nesplnil svoju povinnosť zisťovať spôsobilosť žalovaného splácať úver, resp. túto svoju povinnosť splnil iba formálne. Žalobca vôbec neskúmal výdavky u žalovaného. Žalobca neoveril ani tak jasnú skutočnosť, že žalovaný napriek svojmu tvrdeniu nie je vlastníkom nehnuteľností. Žaloba takisto vôbec neoveril, či výdavky, ktoré žalovaný deklaroval, sú skutočné, keď priamo zo žalovaných predložených podkladov vyplývalo, že jeho výdavky sú vyššie ako sumu 210,20 Eur. Takisto žalobcom zistený vankúš je nereálny. Žalobca vôbec nevzal do úvahy vek, ani zdravotný stav žalovaného, ani jeho osobe predpoklady ako 72-ročného dôchodcu splácať poskytnutý úver počas najbližších 8 rokov. Nakoľko žaloba hrubo porušil svoju povinnosť, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, avšak aj keby súd ustálil, že porušenie povinnosti žalobcu nemá charakter hrubého porušenia jeho následku, v každom prípade nemôže požadovať predčasné splatenie úveru - § 7 ods. 1 v súvislosti s § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010. Ku dňu vydania rozsudku žalovaný nie je v omeškaní s úhradou žiadnej splátky, ako to vyplýva z predložených dôkazov.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 24.04.2020 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - účelový a revolvingový úver, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 12.410,- Eur. Išlo o účelový úver - časť úveru slúžila k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 219,42 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 14,51 %, RPMN 15,5 % s poznámkou, že RPMN bola vypočítaná s dátumom poskytnutia 14.05.2020, s celkovou čiastkou 21.064,32 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 14.06.2020, ostatné splátky splatné k 15. dňu v mesiaci. K zmluve žalobca predložil Úverové zmluvné podmienky spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a. s. - DUO platné k 25.5.2018 a Poistné podmienky poistenia asistenčných služieb ku kreditnej karte Home Credit, a.s. platné k 25.5.2018 žalovaným nepodpísané (č. l. 9 rub -30 spisu).

14. Z prílohy č. 1 k zmluve o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že časť istiny poskytnutého úveru bola určená na predčasné splatenie záväzkov klienta zo zmluvy uzatvorenej medzi klientom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a to vo výške 10.400,-Eur a suma v výške 2.010,-Eur bude poskytnutá na osobný účet klienta (č. l. 58 spisu).

15. Podľa kalkulačky - výpočet ročného úroku a RPMN z internetovej stránky -oPeniazoch predstavuje výška RPMN 15,55% pri zadaní nasledujúcich vstupných údajov: suma pôžičky 12.410,-Eur; suma, ktorá bude splatená - 21.064,32 Eur; počet mesačných splátok: 96 (č. l. 93-94 spisu).

16. Žalobca predložil listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovaného - interný dokument o posúdení bonity, úverovú správu z registra dlžníkov a výpisy z účtu žalovaného za obdobie od 01/2020-03/2020 (č. l. 50 - 57 spisu)

17. Z prehľadu splátok a úhrad daného úveru vyplýva, že žalovaný čerpal dňa 28.04.2020 sumu 12.410,- Eur a zaplatil celkovo sumu 3.311,30 Eur do 09.11.2021 (č. l. 32 rub spisu). Podľa potvrdenia z účtu žalovaného, tento žalobcovi na úver uhradil od 09.12.2021 do 27.02.2023 spolu sumu 3.949,56 Eur (č. l. 79 rub- 81 rub spisu). Žalovaný do dňa vyhlásenia rozsudku súdu spolu zaplatil žalobcovi sumu 7.260,86 Eur.

18. Výzvou zo dňa 17.07.2021 žalobca vyzval žalovaného, aby zaplatil nedoplatok na splátkach vo výške 479,84 Eur s upozornením, že ak do 15 dní od doručenia výzvy nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielka bola žalovanému odosielaná podľa podacieho hárku dňa 21.07.2021 a podľa výpisu z internetovej stránky Slovenská pošta -sledovanie zásielok doručená žalovanému dňa 23.07.2021 (č. l. 49, 66 spisu).

19. Listom zo dňa 27.10.2021 označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“ žalobca oznámil žalovanému, že došlo k zosplateniu úveru vo výške 11.853,87 Eur s výzvou na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní do spísania výzvy. Zásielka bola žalovanému odosielaná podľa podacieho hárku dňa 28.10.2021 a podľa výpisu z internetovej stránky Slovenská pošta -sledovanie zásielky doručená žalovanému dňa 02.11.2021 (č. l. 31 - 32, 67 spisu).

20. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 12.11.2021 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 11.637,64 Eur do 7 dní od odoslania výzvy, pričom po uplynutí lehoty bude vo veci podaná žaloba. Výzva bola žalovanému odosielaná dňa 15.11.2021 (č. I. 7 rub - 9 spisu).

21. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 z. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a) a b) ZSU,

a), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 7 ZSU ods. 1, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 ZSU, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 ZSU,

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>.

Podľa §11 ods. 1 ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, g) až i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa §

9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> a § 10 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> a c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa §11 ods. 2 ZSU, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 144 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu a s využitím citovaného zákonného ustanovenia § 145 ods. 2 CSP rozhodol súd o zastavení konania v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.316,52 Eur. Keďže k čiastočnému späťvzatiu došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci, súhlas žalovaného v zmysle § 146 CSP sa nevyžadoval.

23. Súd sa v ďalšom zaoberal samotným nárokom žalobcom. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolenia alebo zamestnania.

24. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 cit. zákona a teda či nie je dôvod úver podľa § 11 tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

25. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd zistil, že zmluva bola uzatvorená v predpísanej forme, avšak v nej absentuje náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. h) z. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa názoru súdu sa v posudzovanej zmluve nenachádza správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva totiž uvádza údaj o RPMN vo výške 15,5 % (na č. l. 10 spisu), pričom v zmluve sa zároveň uvádza, že RPMN bola vypočítaná s dátumom poskytnutia 14.05.2020. Už uvedené zakladá chybu pri výpočte RPMN, keďže zmluva bola uzatváraná už 24.04.2020 a úver bol preukázateľne poskytnutý dňa 28.04.2020 (podľa výpisu z účtu na č. l. 32 rub spisu). Pri použití RPMN kalkulačky Ministerstva financií Slovenskej republiky (fininfo.sk) a doplnení údajov dátum pôžičky - 24.04.2020, výška pôžičky 12.410,-Eur, periodicita splátok mesačne, počet splátok 96, výška splátky 219,42 Eur, vyšiel totiž výpočet RPMN = 14,54 %. V dôsledku tejto nezrovnalosti možno konštatovať, že zmluva o úvere neobsahuje údaj zodpovedajúci ročnej percentuálnej miere nákladov v neprospech spotrebiteľa. Nedostatočnú špecifikáciu týchto údajov v zmluve zákon v predmetnom čase v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

26. Súd sa však nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 24. februára 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020 (rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 7/2021 pod č. 86) už judikoval, že: „údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery

nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neukladá uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.

27. Keďže sú v zmluve uvádzané všetky predpoklady na výpočet RPMN a v zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nemožno vyžadovať uvedenie matematického výpočtu - vzorca RPMN, ani k predpokladom špeciálne uvádzať, že sú to predpoklady pre výpočet RPMN, nepovažoval súd túto námietku žalovaného za dôvodnú.

28. Následne sa súd zaoberal aj otázkou zosplatnenia úveru, nakoľko žalovaný vo svojich vyjadreniach argumentoval tým, že neboli splnené zákonné podmienky pre platné zosplatnenie predmetného úveru.

29. Podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené pre platné a zákonné predčasné zosplatnenie pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, právo podľa § 53 ods. 9 môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 je podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Preto hoci v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, je potrebné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenia splátky, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Rovnako aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 36/2020 zverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 jednoznačne definoval „Vyhlásenie úveru za predčasne splatné“ za právny úkon

a posudzoval dátum jeho vystavenia ako aj jeho dôjdenia do sféry dispozície dlžníka. Pokiaľ nebolo vyššie uvedené právo na zosplatnenie úveru ako adresovaný jednostranný právny úkon realizovaný podľa zákonných podmienok do splatnosti najbližšej splátky, potom nemohlo dôjsť k zosplatneniu úveru, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky.

30. Ak dodávateľ uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ak postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní najmenej tri mesiace.

31. Z výzvy žalobcu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru nevyplýva, pre ktorú splátku úver zosplatnil. Žalobca však vo vyjadrení výslovne vyhlásil, že k zosplatneniu pristúpil kvôli nezaplateniu splátky v poradí 10 a 11, čo vyplýva z listiny s názvom „Výpis čerpania splátok a úhrad“. Z uvedenej listiny súd zistil, že splátka č. 10 bola splatná dňa 15.3.2021, pričom táto nebola uhradená vôbec a splátka č. 11 bola splatná dňa 15.04.2021 a uhradená bola 07.05.2021. Žalobca uvedeným tvrdením určil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre posúdenie platnosti zosplatnenia pohľadávky. K zosplatneniu úveru došlo 27.10.2021, splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci, potom pokiaľ žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pre splátku splatnú 15.03.2021, musel by s ňou byť v omeškaní viac ako 3 mesiace, t. j. minimálne do 16.06.2021 a pokiaľ má veriteľ právo úver zosplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (t. j. do dňa 15.07.2021, nakoľko ďalšia splátka bola splatná dňa 15.07.2021), možno konštatovať, že právo na zosplatnenie mohol žalobca realizovať len období od 16.06.2021 do 14.07.2021, kedy bola splatná ďalšia splátka, teda do splatnosti nasledujúcej splátky (15.7.2021). Keďže žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 27.10.2021 je zrejmé, že sa nevzťahovalo na splátku splatnú dňa 15.03.2021 (č. 10) a ani splátku splatnú dňa 15.04.2021 (č. 11, pri ktorej si mohol právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť uplatniť najneskôr do 15.08.2021 a ktorá navyše bola uhradená dňa 07.05.2021).

32. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že k zosplatneniu úveru nedošlo postupom súladným s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Bolo právom, nie povinnosťou veriteľa pre omeškanie dlžníka so zaplatením splátok pristúpiť k zosplatneniu celého úveru; ak výslovne vyhlásil, že k zosplatneniu pristúpil pre nezaplatenie splátky splatnej 15.03.2021 alebo 15.04.2021, sám určil relevanciu takéhoto právneho úkonu z hľadiska jeho platnosti. Žiada sa poznamenať, že z výzvy zo dňa 17.07.2021 nie je zrejmé, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru a ani z vyjadrenia žalobcu nevyplývala jednoznačná vedomosť o tom, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu (uvádzal splátky č. 10 a č. 11). Súd preto dospel k záveru, že výzva zo 17.07.2021 ani vyjadrenie žalobcu nespĺňajú náležitosti vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 z dôvodu nezrozumiteľnosti, neurčitosti. Z výzvy nevyplýva, s ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace. Žalovaný tak nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Zosplatnenie má totiž dopad nielen na stratu výhody splátok pre dlžníka a možnosť pre veriteľa vymáhať aj splátky, ktoré v zmysle splátkového kalendára nie sú splatné. Zosplatnenie ale určuje aj ďalší režim jednotlivých splátok; po zosplatnení vyvstáva otázka, ktoré doposiaľ nezaplatené splátky sa stávajú splatnými, aká premlčacia doba sa uplatňuje pre jednotlivé splátky splatné pred zosplatnením pohľadávky a pre splátky, ktoré mali byť splatné až po dátume zosplatnenia; navyše zosplatnenie má za následok stanovenie rozhodného dátumu pre počítanie premlčacej doby. Právny úkon smerujúci k zosplatneniu by mal byť dostatočne určitý aby už z neho bolo možné jednoznačne vyvodiť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ (dodávateľ) k zosplatneniu pristupuje; a to aj z dôvodu právnej istoty oboch účastníkov zmluvného vzťahu; pre veriteľa vedomosť, v akej dobe je potrebné nárok uplatniť v prípadnom súdnom konaní bez tlaku prípadnej námietky premlčania a pre dlžníka práve pre vedomosť, kedy nárok voči nemu vyplývajúci zo zosplatneného úverového vzťahu môže vznesením námietky premlčania odvrátiť. Ak však v danom prípade veriteľ až v súdnom konaní výslovne uviedol, pre ktorú nezaplatenú splátku k zosplatneniu pristúpil, z neho tvrdeného skutkového stavu v tejto otázke musel súd vychádzať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/10/2020 zo dňa 30.06.2020, komentár k ust. § 53 ods. 9 OZ z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števček a kolektív - Občiansky zákonník. Komentár I. 2015, s. 576. Okrem uvedeného k splátke splatnej dňa 15.04.2021 sa žiada poukázať na to, že vzhľadom na povahu dikcie treba ust. § 53 ods. 9 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatnenie pohľadávky, čo možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Právo podľa ods. 9 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty,

ktorú nemožno skrátiť, ale len za predpokladu, že omeškanie so splátkou trvá. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ v súlade s ods. 9 § 53. Ide o adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladá spotrebiteľský záväzok. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že výzva žalobcu vzhľadom na absenciu označenia splátky pre omeškanie s úhradou, ktorej žalobca mienil pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v liste zo dňa 17.07.2021, je to jednostranný právny úkon neurčitý, nezrozumiteľný, keď navyše uvedenú neurčitosť neodstránil žalobca ani svojim vyjadrením v ktorom uviedol, že išlo o splátky č. 10 a č. 11. Z predloženej listiny „Výpis čerpania splátok a úhrad“ súd ani sám nevedel zistiť, pre ktorú splátku vyhlásil žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru k 27.10.2021, a navyše nie je úlohou súdu vyhľadávať v predložených dôkazoch a dedukovať skutočnosti, ktoré by mali jednoznačne vyplynúť zo skutkových tvrdení žalobcu. Tu len na margo súd dopĺňa, že žalovaný neuhradil ani splátku splatnú dňa 15.09.2021; od splatnosti tejto splátky a omeškania s jej zaplatením však nedošlo k uplynutiu troch mesiacov do zosplatenia vykonaného ku dňu 27.10.2021. Vo väzbe na všetky skutočnosti vyššie uvedené súd uzavrel, že úkon predčasného zosplatenia úveru je neplatný v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

33. Okrem toho súd má za to, že nemohlo dôjsť k platnému zosplateniu úveru a jeho predčasnej splatnosti aj pre porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. tak, ako to vyplýva z § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neposúdil dostatočne bonitu žalovaného. Žalovaný mal v čase poskytnutia úveru 72 rokov, je zrejmé, že bol ekonomicky neaktívny, navyše išlo o úver na pomerne vysokú sumu 12.410,-Eur, s mesačnou splátkou 219,42 Eur s počtom splátok 96 (t. j. na 8 rokov). Z predložených výpisov z účtu žalovaného je zrejmé, že zostatok na účte bol v sledovanom období záporný. Podľa názoru súdu tak žalobca neskúmal riadne výdavky žalovaného, čím nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, dôsledne neskúmal bonitu žalovaného, teda poskytnutie úplných informácií na posúdenie ich schopnosti splácať úver o reálne dosahovanom príjme a celkovom objeme ich výdavkov postupom podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010. Súd je toho názoru, že pokiaľ účelom skúmania bonity je zistenie všetkých údajov potrebných na posúdenie schopnosti klienta splácať úver, potom bez tohto skúmania, ako aj celkového objemu výdavkov klienta nemôže veriteľ urobiť záver o tom, či klient je, alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Z uvedeného dôvodu došlo k naplneniu hypotézy § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

34. V nadväznosti na záver súdu vo vzťahu k predčasnému zosplateniu úveru súd zároveň poznamenáva, že následkom toho, že nedôjde k zosplateniu pohľadávky, (či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných /zmluvných náležitostí zosplatenia pohľadávky) je skutočnosť, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatenie nebol splnený zákonný predpoklad) uplatňoval túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby a podľa § 294 CSP je zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaný spotrebiteľ nepripúšťa. Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani nebol uplatnený. I napriek uvedenému súd poznamenáva, že z dôvodu posúdenia zosplatenia úveru ako neplatného právneho úkonu, úverový vzťah medzi stranami sporu naďalej trvá a je zachované právo žalovaného ako dlžníka naďalej splácať úver v splátkach. Do vyhlásenia rozsudku bolo splatných 33 splátok a z dôvodu posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov by mal žalobca nárok iba na splátky istiny (očistené od úrokov a poplatkov) a vzhľadom na doposiaľ sumu uhradenú žalovaným 7.260,-Eur, je zrejmé, že v čase vyhlásenia rozsudku súdu žalovaný nebol v omeškaní s platením žiadnej splátky.

35. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Na návrh žalobcu bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 1.316,52 Eur. Keďže žalobca vzal žalobu v tejto časti späť pre správanie sa žalovaného, ktorý uvedenú sumu zaplatil po podaní žaloby, znáša trovy konania v tejto časti žalovaný. Vo zvyšnej časti bol neúspešný žalobca, keďže žaloba bola vo zvyšnej časti zamietnutá. Žalobca si uplatnil spolu sumu 12.337,42 Eur (istina, úrok, úrok z omeškania), pričom nárok na náhradu trov konania má iba v časti o zaplatenie sumy 1.316,52 Eur. Percentuálne úspech žalobcu je 10,67% a jeho neúspech je 89,33%, čo predstavuje úspech žalovaného. Z toho dôvodu súd konštatuje, že čistý úspech žalovaného predstavuje 78,66%. Súd preto žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,66%.

40. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.